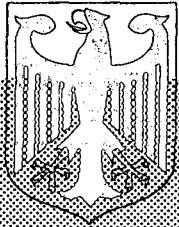
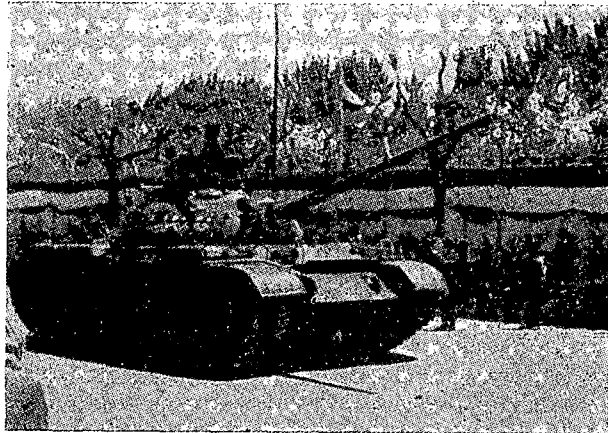

צבא את של סוריה

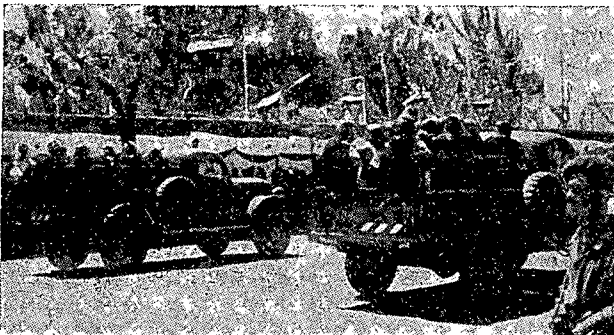

במבט גרמני

נגמ"שים מדגם BTR-152 להובלתם של הצא"מחלקות. לכל פלוגה 7 נגמ"שים BTR-152 — שני נגמ"שים למחלקה. חלק מגדודי הטנקים מצויד בטנקים מדגם T-34/85, ואילו חלק אחר מצויד כבר בטנקים חדישים מדגם T-54. חימושן של הארטי לריה ושל יחידות הנ"מ הינו סובייטי. בסיסי ההדרכה הצבאיים נמצאים בערים. ביה"ס לקצינים — שמפקדו לשעבר הוא שליטה הנוכחי של סוריה, גנרל אמין אל-

טנק T-54 במצעד

חיל רגלים חמונע במצעד

לויט וינפריד פוגל

הרשימה שלהלן פורסמה בכתב-עת צבאי גרמני, פרי עטו של קצין זוטר בצבא מערב-גרמניה.

הצבא הוא גורם הכוח העיקרי בסוריה, הן במדיניות החוץ והן במדיניות הפנים. נוסף לצבא קיים גם משמר לאומי המורכב מפלשת'ינאים, והמוצב בגבול ישראל לצרכי שמירה ובטחון שוטף; כמו כן קיים משמר אורחי, הכולל את נאמני מפלגת הבעת'. תקציב הבטחון הוא גבוה, בשל היחסים המתוחים עם ישראל. הצי — חסר חשיבות, ומוצב בעיר הנמל לטקיה. חיל-האוויר — מורכב ממספר קטן של מטוסי מיג-15 ומיג-17.

★

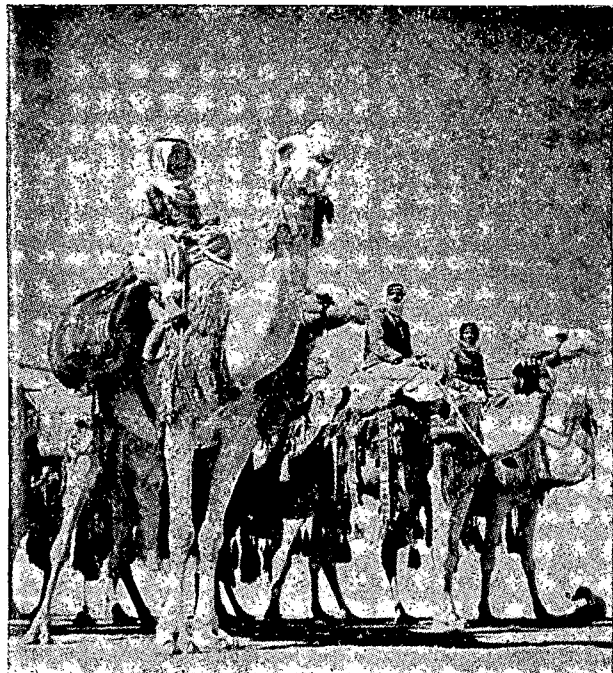
צבא היבשה מורכב מ-7 חטיבות חי"ר ו-2 חטיבות שריון. בכל חטיבה — כ-3000-4000 חיילים. החטיבות בנויות במתכונת מודרנית ומיועדות לפעול עצמאית.

מבנה חטיבת שריון:

- 2 גדודי שריון
 - 2 גדודי חי"ר
 - 1 גדוד ארטילריה
- מבנה חטיבת חי"ר:
- 3 גדודי חי"ר
 - 1 גדוד שריון
 - 1 גדוד ארטילריה

גדוד חי"ר כולל, נוסף לנשק המסייע, 3 פלוגות רובאים בנות 3 מחלקות כ"א, והוא מצויד ברכב אופני או בנגמ"שים BTR-152. לחטיבות הרגילות נוספים עוד 2-3 גדודי משמר מדברי (Desert Guard). יחידות אלו אחראיות לסדר בפנים המדינה, ואנשיהן עודם רוכבים על גמלים מהירים. מדיהם הססגוניים של החיילים והכפיות האדומות משוים להם מראה מיוחד. עם זאת, מתחילים לצייד יחידות אלו ברכב אופני.

חימוש הצבא וציודו הם בעיקר מקור רוסי וצ'כי. בגדודי החי"ר משמש כרכב אופני הגיפ הרוסי, נוסף לגיפ מצויות גם מכונת "טויוטו" היפנית, ה-GAZ-63 (כנושאת-גייסות), משאיות ZIL כבדות וגם המשאית "טטרה" הצ'כית. בגדודי החרמ"ש משמשים

לסוריה נשק, וזאת, כדי למנוע הפרת מאון הכוחות והגברת המתח במזרח-התיכון. הקו המדיני של הממשלה הוא אנטי־קומוניסטי. החסיבות פרוטות על־פני כל המדינה. יהדות מובחרות חונות בסביבות הבירה. ניתן להבחין ביצ ריכוזים עיקריים:

- גבול ישראל—סוריה.
- סביבת ג'בל דרוו, בדרום סוריה, בקרבת הגבול עם ירדן.
- סביבת דמשק, בה מוצבות היחידות המופקדות על שמירת הסדר הפנימי.

הגדודים פרוטים בפלוגות, במחלקות ואף בכיתות בעיירות ובכפרים, כך שניתן לפגוש בחיילים כמעט בכל עיירה וכפר. מורגש, כי הצבא טרם למד שלום מהו, וכי הוא נמצא במתח־מלחמה מתמיד. בפרט בגבול עם ישראל.

★

כותב המאמר חזה בהפעלת הצבא בעת המרד של 18 ביולי 1963. שימוהו כוחות פרונטצריים, במטרה להפיל את הממשלה דאו.

רחוב בדמשק, לאחר נטיון ההפיכה ביולי 1963

דיכוי של המרד הוכיח, כי הצבא, או לפחות חלק ממנו, הינו מכשיר יעיל לדיכוי מהומות מסוג זה, כאשר הוא מופעל על־ידי ממשלה תקיפה. תפיסתן של נקודות אסטרטגיות חשובות בדמשק הבירה בוצעה במהירות, כאילו היה זה תמרון מוצלח — זאת על אף העובדה, שהתחוללו קרבות דמים, בהם הופעלו ארטילריה, שריון ואייריה. עוד זמן רב לאחר שדוכא המרד, המשיך הצבא להעמיד מחסומים בצמת־דרכים בכל המדינה ולערוך בדיקות של תעודות.

ההפיכה ב־8 במרס 1963 * והמהומות שפרצו בעקבותיה ערערו את הקצונה הסורית וגרמו לפלוג בשורותיה.

לאחר ההפיכה דוללה הקצונה, עקב הוצאת קצינים רבים לקצבה, הצבא טרם התגבר על „הקזה“ זו. נשאלת השאלה, אם אכן יצליח גנרל אמין אל־חאפז לחדש את אמונו של הצבא בשלטון ולהביא לאיחודה מחדש של הקצונה, תוך ניצול מירב הכוחות לביסוסה.

* תפיסת השלטון על־ידי הבעת — המערך

רוכבי גמלים מן ה„משמר המדברי“

האפז — נמצא בחומס. בחלב נמצאים ביה"ס לקציני מילואים וביה"ס של חיל־האוויר. בקטיפה, ליד דמשק, נמצא ביה"ס לתותחנות, ובקטנה — בית־הספר לחי"ר. בביה"ס לקצינים בחומס לומדים גם קצינים ממדינות ערביות אחרות.

חובת השירות היא לשנתיים, אולם ניתן להשתחרר ממנה על־ידי תשלום כופר. הוה אומר, כל בעל אמצעים יכול להשתחרר בצורה זו מחובת השירות הצבאי. אולם אותו חוג בעל־האמצעים, היכול להשתחרר מהצבא, הינו גם חוג בוגרי בתי־הספר. מיותר לציין, כי לתופעה זו השפעה שלילית על רמת ההשכלה של הקצונה.

ליהודים הרבים הנמצאים עדיין בסוריה, בעיקר בערים הגדולות, אסור לשרת בצבא, אך עם זאת הם חייבים לשלם כופר.

המשמעת, כנראה, משביעה רצון. לחיילים אין דרישות מיוחדות; הם קשוחים ו„נסיגים הקרבי“ נרכש בתקריות גבול ובדיכוי מהומות פנימיות.

מדי החאקי אינם מפוארים — הם מתאימים לעבודה באקלים חם ונאים כמדים שלאחר העבודה. למשטרה, לאנשי המכס ולצבא מדים זהים, הנבדלים רק בחגי הצוארון ובכתפות. לצנחנים, לחיילי קומנדו ולרוכבי הגמלים (אנשי המשמר המדברי) — מדים מיוחדים. לצנחנים — בגדי הסואה וכומתה אדומה, כמו לצנחנים הצרפתיים. אף לחיילי הקומנדו בגדי הסואה.

מסורתו של הצבא היא צרפתית (הכונה למסורתו החיצונית — מדים, גייזונג טקס וכף — המערך). הדרכת הקצינים נעשית על־ידי מדריכים סובייטיים. יסודות ההפעלה הטקטית פותחו מתוך דוקטרינה סובייטית. זוהי עדיין ירושה מהתקופה בה השתייכה סוריה ל־קע"מ, אבל הדבר הפך לכורח המציאות, כי ארה"ב אינה מוכנה לספק

